

C-286/24. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2024. április 23.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Supremo Tribunal de Justiça (Portugália)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. március 4.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

Meliá Hotels International, S. A.

Ellenérdekű fél:

Associação Ius Omnibus

[omissis]

Supremo Tribunal de Justiça (legfelsőbb bíróság, Portugália)**7.^a Secção (hetedik tanács)**

[omissis]

[Az ügy és a bíróság azonosítására szolgáló adatok]

I. ELŐZMÉNYEK

- 1** Az ASSOCIAÇÃO IUS OMNIBUS dokumentumok bemutatása iránti különös megállapítási keresetet nyújtott be a MELIÁ HOTELS INTERNATIONAL, S.A. ellen, és lényegében a következő kereseti kérelmeket terjesztette elő:

1. Értesítsék az Európai Bizottságot arról, hogy –ha úgy kívánja– a bírósághoz benyújthatja a kérelemmel kapcsolatos írásbeli észrevételeit.

2. Értesítsék az alperest arról, hogy a bíróság által megjelölt napon, időben és helyen oly módon kell bemutatnia a kereset 62. pontjában felsorolt dokumentumokat, hogy azok a felperes számára hozzáférhetőek legyenek, illetve rendelkezésére álljanak, adott esetben az arányosságot biztosító, a bíróság által megfelelőnek ítélt intézkedésekkel együtt.

Illetve másodlagosan:

3. A bíróság határozza meg, hogy a kereset 62. pontjában felsorolt, illetve a bíróság által figyelembe vett egyéb dokumentumok közül melyek azok, amelyek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy a felperes megállapíthassa, hogy a közérdek sérült-e, a Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztókat érintették-e a keresetben említett versenyellenes magatartások, e magatartások kárt okoztak-e nekik, és mekkora e kár összege.

4. Értesítsék az alperest arról, hogy a bíróság által meghatározott napon, időben és helyen oly módon kell bemutatnia ezeket a dokumentumokat, hogy azok a felperes számára hozzáférhetőek legyenek, illetve rendelkezésre álljanak;

Minden esetben:

5. Biztosítson hozzáférést azon dokumentumokhoz, amelyek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy a felperes megállapíthassa, hogy köz- és homogén egyéni érdekek sérültek-e, és a Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztók jogosultak-e az EUMSZ 101. cikk és a Lei n.º 19/2012 (19/2012. sz. törvény) 9. cikkének e versenyellenes magatartásokkal összefüggésben történő megsértéséből eredő károk megtérítésére, az arányosságot biztosító, a bíróság által megfelelőnek ítélt intézkedésekkel együtt, és

6. Értesítsék az alperest arról, hogy a felperes valamennyi Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztó nevében kártérítési keresetet kíván indítani az alperes ellen a szóban forgó versenyellenes magatartások által érintett, Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztók érdekében, amennyiben a fogyasztók homogén egyéni érdekeinek sérelme megerősítést nyer, annak érdekében, hogy az e magatartások által nekik okozott kár megtérítésre kerüljön a Código Civil (polgári törvénykönyv) 323. cikkének 1. bekezdésében meghatározott célból és joghatásokkal.

Azzal érvelt, hogy:

a. Az Európai Bizottság 2020. február 21-én az AT.40528 – Holiday pricing ügyben elfogadta határozatát, amely szerint az alperes 2014 januárja és 2015 decembere között megsértette az EUMSZ 101. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (EGT-megállapodás) 53. cikkét, amikor szerződészerűen a fogyasztókat az állampolgárságuk vagy a lakóhelyük szerinti ország alapján megkülönböztető vertikális gyakorlatokat alkalmazott, azáltal, hogy az általa üzemeltetett vagy az ő tulajdonában lévő szállodákban a szálláshelyek aktív és passzív értékesítését az általa

meghatározott tagállamok állampolgárságával vagy az e tagállamokban lakóhellyel rendelkező fogyasztókra korlátozta, és ennél fogva összesen 6 678 000 euró összegű bírság megfizetésére kötelezték.

- b. E határozatot az alperessel együttműködve fogadták el (ezen okból az alperes bírságát csökkentették), és az jogerőssé vált, mivel nem nyújtottak be ellene keresetet.
- c. A felperes annak megerősítését kéri, hogy a határozatban meghatározott alperesi versenyellenes magatartás – amint azt a határozatban leírt gyakorlatok földrajzi kiterjedése alapján feltételezni lehet – sértette a Portugáliában alkotmányosan védett közérdeket és a Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztók homogén egyéni érdekeit, valamint azt kéri, hogy adott esetben határozzák meg az okozott kár összegét.
- d. A nyilvánosság számára hozzáférhető információk és dokumentumok fényében a felperes nem tudja részletesen kifejteni az előző pontban említett megállapításokat, és nem tud azon az általános következtetésen túllépni, hogy a gyakorlatnak voltak hatásai Portugáliában.
- e. Amennyiben a felperes a keresetében kért bizonyítékok beszerzését követően igazolja, hogy az alperes versenyellenes magatartása sértette a közérdeket és a Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztók homogén egyéni érdekeit, a megszerzett bizonyítékok alapján a Portugáliában lakóhellyel rendelkező károsult fogyasztók nevében a portugál alkotmány és jogszabályok által ráruházott kereseti jogával élve, kizárólag a versenyjog megsértése miatt keresetet kíván benyújtani, amelyben a magatartás versenyellenességének megállapítását, valamint kártérítés megítélését kéri.
- f. A felperes 2021. április 15-én kelt levelében felszólította az alperest, hogy a keresetben is megjelölt okokból és célokból nyújtsa be a hivatkozott bizonyítékokat, és a válaszadásra tizenöt munkanapos határidőt biztosított.
- g. Az alperes 2021. május 14-én kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy a levélben ismertetett okok miatt megtagadja a kért bizonyítékokhoz való hozzáférést.
- h. A felperes az állítólagosan az alperes birtokában lévő alábbi dokumentumokhoz kér hozzáférést, egyéb dokumentumokat vagy néhányat közülük nem érintve, amelyeket a bíróság relevánsnak és a keresete szempontjából (kellően) szükségesnek ítél [omissis] [az eljárás részletei]:

A szóban forgó versenyellenes magatartás terjedelmének és hatásának meghatározására és bizonyítására:

- i. „Az alperes által 2014 januárja és 2015 decembere között használt általános szerződéses feltételeket tartalmazó dokumentum (»Meliá’s Standard

Terms»), amelyre különösen a bizottsági határozat 19. és 24. pontja hivatkozik”.

- ii. A 2014-ben és 2015-ben az alperes és/vagy leányvállalata, az Apartotel, S. A., valamint a közvetítő szolgáltatók által közvetlenül kötött, a határozatban hivatkozott 4216 szállásértékesítési szerződés, amelyek kifejezetten tartalmazták azt a feltételt, hogy az Európai Unióban kizárólag olyan fogyasztók részére történhet értékesítés, akik a szerződésben megjelölt országok állampolgárai, vagy akiknek a lakóhelye az említett országokban található, vagy másodlagosan e szerződések teljes listája, amely minden egyes szerződő fél esetében feltünteti az alperes által üzemeltetett érintett szállodákat, az értékesítés engedélyezett területét és a szerződés érvényességi idejét.
- iii. Az alperesnek a 2014 januárja és 2015 decembere között közvetlenül az alperes és/vagy leányvállalata, az Apartotel, S. A., valamint a szálláshelyek értékesítését végző közvetítő szolgáltatók által kötött, szálláshelyek értékesítésére irányuló említett szerződésekben szereplő 140 szállodájának azonosítására szolgáló dokumentumok.

A fogyasztóknak okozott kár megállapítására és bizonyítására, valamint annak számszerűsítésére:

- i. Az alperes birtokában lévő dokumentumok, táblázatok vagy tanulmányok, amelyek bemutatják az alperes által 2014-től a mai napig (2021) a szállodáiban és üdülőhelyein történő szállásadásra irányuló valamennyi értékesítési szerződés alapján végzett összes éves értékesítést, továbbá az alperes birtokában lévő dokumentumok, táblázatok vagy tanulmányok, amelyek bemutatják vagy amelyekből megállapítható az alperes által 2014-től a mai napig (2021) a szállodáiban és üdülőhelyein történő szállásadásra irányuló, az Európai Bizottság által azonosított 4216 értékesítési szerződés alapján végzett ilyen értékesítések százalékos aránya.
- [ii.] Az alperes birtokában lévő dokumentumok, amelyekből a 2014 januárjától a fent említett 4216 szálláshely-értékesítési szerződés közül az utolsó érvényességi idejének lejártáig (amely valószínűleg 2015 decembere után történt) terjedő időszakra vonatkozóan pontosan vagy becsléssel vagy megközelítéssel megállapítható vagy kikövetkeztethető:
  - 1) a Portugáliában lakóhellyel rendelkező azon fogyasztók száma, akik az alperes tulajdonában lévő 140 szállodában szálltak meg, amelyek a versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó szálláshely-értékesítési szerződések tárgyát képezik;
  - 2) a fogyasztók által az alperes említett szállodáiban eltöltött éjszakák átlagos száma.

- [iii.] Az alperes birtokában lévő azon dokumentumok, amelyek a szálláshelyek minimális, átlagos és maximális végső árát mutatják, vagy amelyekből azok megállapíthatók az egyes szállodák szállásegységének típusa szerint, a versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó szálláshely-értékesítési szerződések tárgyát képező 140 szállodában, mind a nem elektronikus úton történő értékesítés, mind az online értékesítés esetében, valamint ezek időbeli alakulását 2014 januárjától 2020 decemberéig.
- [iv.] Az alperes birtokában lévő azon dokumentumok, beleértve az alperes által megrendelt vagy beszerzett piackutatásokat, amelyek az alperes és fő versenytársai piaci részesedését (vagy annak becslését) mutatják vagy lehetővé teszik annak kiszámítását a 2014 januárjától a fent említett 4216 szállásértékesítési szerződés közül az utolsó érvényességének lejártáig tartó időszakban az Unió minden egyes tagállamában.
- [v.] Az alperes birtokában lévő azon dokumentumok, beleértve az alperes által megrendelt vagy beszerzett piackutatásokat, amelyek leírják a határozatban megjelölt versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó értékesítési szerződésekben szereplő 140 szálloda különböző kategóriáiban megszálló vendégek különböző típusait vagy profilját, valamint az átlagos fogyasztási szokásaikat, vagy amelyekből azok kikövetkeztethetők.
- [vi.] Az alperes ellen bármely EGT-tagállamban fogyasztók vagy fogyasztói szövetségek által az Európai Bizottság határozatában említett versenyellenes alperesi magatartás miatt benyújtott kártérítési keresetek [vagy másodlagosan a vonatkozó ügyszámok megjelölése].

*

- i) Az Európai Bizottság értesítését, ii. a portugál területen lévő összes fogyasztónak címzett nyilvános hirdetmény útján történő értesítést és iii. az alperes értesítését követően:

Az Európai Bizottság bejelentette, hogy nem nyújt be írásbeli észrevételeket.

[omissis]

[omissis] [A felek által benyújtott dokumentumok és azok kezelése]

*

Ezt követően a keresetnek helyt adó ítéletet hoztak, amelyben az alábbiak szerint határoztak:

„1. A bíróság arra kötelezi a MELIÁ HOTELS INTERNATIONAL, S. A.-t, hogy [omissis] a következő dokumentumokat adja át [omissis] e bíróság részére, és oly módon csatolja az ügyiratokhoz, hogy azok technikai támogatással a felperes számára hozzáférhetőek legyenek, és rendelkezésére álljanak:

i. »Az alperes által 2014 januárja és 2015 decembere között használt általános szerződéses feltételeket tartalmazó dokumentum ('Meliá's Standard Terms'), amelyre különösen a bizottsági határozat 19. és 24. pontja hivatkozik«.

ii. A 2014-ben és 2015-ben az alperes és/vagy leányvállalata, az Apartotel, S. A., valamint a közvetítő szolgáltatók által közvetlenül kötött, a határozatban hivatkozott 4216 szállásértékesítési szerződés, amelyek kifejezetten tartalmazták azt a feltételt, hogy az Európai Unióban kizárólag olyan fogyasztók részére történhet értékesítés, akik a szerződésben megjelölt országok állampolgárai, vagy akiknek a lakóhelye az említett országokban található, vagy másodlagosan e szerződések teljes listája, amely minden egyes szerződő fél esetében feltünteti az alperes által üzemeltetett érintett szállodákat, az értékesítés engedélyezett területét és a szerződés érvényességi idejét.

iii. Az alperes birtokában lévő dokumentumok, táblázatok vagy tanulmányok, amelyek bemutatják az alperes által 2014-től a mai napig (2021) a szállodáiban és üdülőhelyein történő szállásadásra irányuló valamennyi értékesítési szerződés alapján végzett összes éves értékesítést, továbbá az alperes birtokában lévő dokumentumok, táblázatok vagy tanulmányok, amelyek bemutatják vagy amelyekből megállapítható az alperes által 2014-től a mai napig (2021) a szállodáiban és üdülőhelyein történő szállásadásra irányuló, az Európai Bizottság által azonosított 4216 értékesítési szerződés alapján végzett ilyen értékesítések százalékos aránya.

iv. Az alperes birtokában lévő dokumentumok, amelyekből a 2014 januárjától a fent említett 4216 szálláshely-értékesítési szerződés közül az utolsó érvényességi idejének lejártáig (amely valószínűleg 2015 decembere után történt) terjedő időszakra vonatkozóan pontosan vagy becsléssel vagy megközelítéssel megállapítható vagy kikövetkeztethető:

1) a Portugáliában lakóhellyel rendelkező azon fogyasztók száma, akik az alperes tulajdonában lévő 140 szállodában szálltak meg, amelyek a versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó szálláshely-értékesítési szerződések tárgyát képezik;

2) a fogyasztók által az alperes említett szállodáiban eltöltött éjszakák átlagos száma.

v. Az alperes birtokában lévő azon dokumentumok, amelyek a szálláshelyek minimális, átlagos és maximális végső árát mutatják, vagy amelyekből azok megállapíthatók az egyes szállodák szállásegységének típusa szerint, a versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó szálláshely-értékesítési szerződések tárgyát képező 140 szállodában, mind a nem elektronikus úton történő értékesítés, mind az online értékesítés esetében, valamint ezek időbeli alakulását 2014 januárjától 2020 decemberéig.

vi. Az alperes birtokában lévő azon dokumentumok, beleértve az alperes által megrendelt vagy beszerzett piackutatásokat, amelyek az alperes és fő

versenyársai piaci részesedését (vagy annak becslését) mutatják vagy lehetővé teszik annak kiszámítását a 2014 januárjától a fent említett 4216 szállásértékesítési szerződés közül az utolsó érvényességének lejártáig tartó időszakban az Unió minden egyes tagállamában.

vii. Az alperes birtokában lévő azon dokumentumok, beleértve az alperes által megrendelt vagy beszerzett piackutatásokat, amelyek leírják a határozatban megjelölt versenykorlátozó kikötéseket tartalmazó értékesítési szerződésekben szereplő 140 szálloda különböző kategóriáiban megszálló vendégek különböző típusait vagy profilját, valamint az átlagos fogyasztási szokásaikat, vagy amelyekből azok kikövetkeztethetők.

2. A szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés a felekre, azok jogi képviselőire és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó szakértőkre korlátozódik.

3. A fent említett dokumentumokban foglalt információk felperes általi felhasználása a versenyjog megsértése miatti kártérítési kereset benyújtására korlátozódik, és semmilyen más célra nem használható fel.”

- 2 Az alperes által benyújtott fellebbezést követően a Tribunal da Relação (fellebbviteli bíróság, Portugália) a megtámadott ítéletet teljes egészében helybenhagyta.
- 3 A jelen Supremo Tribunal de Justicia (legfelsőbb bíróság) (a továbbiakban: STJ vagy Supremo Tribunal) 2024. február 7-én hozott előzetes határozatával a felülvizsgálati kérelmet elfogadhatónak nyilvánította.

E határozat a következőket állapította meg:

„[omissis]

Így, azon túlmenően, hogy a jelen Supremo Tribunal (legfelsőbb bíróság) ítélezési gyakorlatában nincs releváns ítélet, ez a kérdés igen összetett, és az értelmezés komoly erőfeszítést igényel, mivel a nemzeti jog szabályainak és az uniós jog szabályainak együttes elemzését igényli az Európai Unió Bíróságának e területen már meglévő ítélezési gyakorlatának fényében (lásd: C-163/21. sz. ügyben hozott ítélet, 67. és 68. pont, valamint C-57/21. sz. ügyben hozott ítélet, 72–77. pont).

[omissis]

[omissis]” [A kérelem elfogadhatóságának indokolása]

- 4 Az ASSOCIAÇÃO IUS OMNIBUS által a MELIÁ HOTELS INTERNATIONAL, S. A. ellen benyújtott, „dokumentumok bemutatására irányuló különös megállapítási” kereset keretében az **STJ (legfelsőbb bíróság)**

elé terjesztett kérdés a nemzeti és az uniós jog értékelését és alkalmazását teszi szükségessé; különösen azt kell tisztázni, hogy hogyan kell értelmezni és alkalmazni a [2014.] november 26-i 2014/104/EU irányelv 5. cikkének (1)–(3) bekezdését, valamint a 2018. június 5-i Lei n.º 23/2018 (23/2018. sz. törvény) 12. és 13. cikkét, különösen az elfogadhatóság, a szükségesség és az arányosság követelményeinek való megfelelés tekintetében, amelyektől a jelen ügyben kért, az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó intézkedések elfogadása függ.

Emellett a felperes által előterjesztett kérelmek az uniós jog szabályainak értékelését, értelmezését és alkalmazását igénylik.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél úgy véli, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell előterjeszteni, és megfogalmazza az előterjesztendő konkrét kérdéseket.

A bíróság tisztában van azzal, hogy a (nemzeti és uniós) ítélkezési gyakorlat és a jogtudomány szerint a nemzeti bíróság csak akkor nem köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjeszteni, ha a kérdés olyan nyilvánvaló, hogy az értelmezés tekintetében minden észszerű kétséget kizár a megoldás módját illetően („*acte clair*” doktrína).

Az EUMSZ 267. cikk második és harmadik bekezdése alapján az előzetes döntéshozatal iránti kérelem fő- és általános szabályként kizárólag fakultatív.

Ez alól a szabály alól azonban vannak kivételek.

Ezek egyike az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdéséből ered, amely szerint az előzetes döntéshozatalra utalás kötelező, ha a kérdés olyan nemzeti bíróság előtt merül fel, „amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség”, azaz ha a kérdés olyan nemzeti bíróság előtt merül fel, amely végső fokon dönt, mint például az STJ (legfelsőbb bíróság).

Az sem vitás azonban, hogy az előzetes döntéshozatalra utalás kötelezettsége, amely az STJ-t (legfelsőbb bíróság) terheli végső fokon eljáró bírósággént, nem abszolút.

E szabály alól vannak kivételek, és ezek egyike az, amikor az alkalmazandó szabály olyan egyértelmű és nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár (lásd e tekintetben: Mariana Nogueira Sá, *Artigo 267 TFUE: Lex Imperfecta? Das Consequências da Omissão do Reenvio Prejudicial à Luz da Lei Civil Portuguesa*, 24. és azt követő oldalak, ahol a szerző a Bíróság Cilfit ítéletére hivatkozva felsorolja azt a három esetet, amelyekben a nemzeti bíróság annak ellenére, hogy végső fokon dönt, mentesül az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásának kötelezettsége alól).

Itt az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásának kötelező jellege alóli kivételről van szó, így „annak a nemzeti bíróságnak, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, meg kell bizonyosodnia

arról, hogy a szóban forgó értelmezés a tagállamok többi bírósága és a Bíróság számára is egyértelmű-e” (Alessandra Silveira, i. m., 4. o.).

Ennélfogva a [Bíróságnak] az Alessandra Silveira által hivatkozott és értelmezett 2015. szeptember 9-i Ferreira da Silva és Brito ítéletének 44. pontja szerint „az olyan nemzeti bíróságnak, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, eleget kell tennie a Bírósághoz való fordulás iránti kötelezettségének, kizárva ezzel az uniós jog téves értelmezésének a kockázatát”.

Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének elmulasztása veszélyeztetheti az uniós jog által az egyéneknek biztosított jogok hatékony bírói jogvédelmét.

A Bíróság ítélezési gyakorlatának fényében azt a következtetést kell levonni, hogy a végső fokon eljáró nemzeti bíróságnak „eleget kell tennie az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére vonatkozó kötelezettségének, ha uniós joggal kapcsolatos kérdés merül fel előtte”.

E kötelezettség alól csak akkor lehet mentesülni, ha arra a következtetésre jutnak, hogy „a felmerült kérdés nem releváns, vagy a szóban forgó uniós jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy az uniós jog helyes alkalmazása annyira nyilvánvaló, hogy az semmilyen észszerű kétségnek nem enged teret” (Alessandra Silveira, i. m., 14. o.).

A jelen ügyben – amint azt a felülvizsgálati kérelmet engedélyező előzetes határozat a továbbiakban kifejti – annak megállapításáról van szó, hogy mely kritériumok *„az irányadóak az elfogadhatóság, a szükségesség és az arányosság követelményeinek teljesítése tekintetében az LPE meghatározott dokumentumaihoz való hozzáférés mechanizmusának alkalmazásában, különösen, hogy elegendő-e ehhez az Európai Bizottság elmarasztaló határozatára való pusztá hivatkozás”*.

Az STJ-nek (legfelsőbb bíróság) nincs ismert határozata a jelen ügy tárgyát képező kérdésben.

Amint azt a hivatkozott előzetes határozat megállapítja, „azon túlmenően, hogy a jelen Supremo Tribunal (legfelsőbb bíróság) ítélezési gyakorlatában nincs releváns ítélet, ez a kérdés igen összetett, és az értelmezés komoly erőfeszítést igényel, mivel a nemzeti jog szabályainak és az uniós jog szabályainak együttes elemzését igényli a Bíróság e területen már meglévő ítélezési gyakorlatának fényében (lásd a C-163/21. sz. ügyben hozott ítélet 67. és 68. pontját, valamint a C-57/21. sz. ügyben hozott ítélet 72–77. pontját)”.

Amint arra a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél helyesen rámutat, a jelen ügy **„a kártérítési keresetekről szóló irányelvből eredő szabályoknak, konkrétan az irányelv 5. cikke (1) bekezdésének és az abban meghatározott kár valószínűsége követelményének értelmezésére és alkalmazására”** vonatkozik, és mivel az STJ a végső fokon eljáró nemzeti

bíróság, e kérdésben az **EUMSZ 267. cikk b) pontja** alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell benyújtani.

[omissis]

[omissis] [A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által előzetes döntéshozatalra előterjeszteni kért kérdés]

- 5 A fenti megfontolások összességére tekintettel az STJ úgy véli, hogy az eljárást fel kell függeszteni, és az EK-Szerződés 234. cikke alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell a Bíróság elé terjeszteni (az [uniós] jogrend egyik alapelvének védelmét szolgáló rendszer: az uniós jog egységes értelmezésének elve).

[omissis]

II. Határozat

[Az erről szóló értesítést követően a felek kifejtették álláspontjukat a Bíróság elé terjesztendő előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatban. Az STJ (legfelsőbb bíróság) végzésével elismerte, hogy helyénvaló, ha az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kiegészítik egy első kérdéssel, amelyre adott igenlő válasz megoldja a szóban forgó problémát. Az STJ (legfelsőbb bíróság) végzésével, amely a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem részét képezi, az STJ (legfelsőbb bíróság) a következő kérdéseket terjeszti elő [előzetes döntéshozatalra].

A fentiek összességére tekintettel és a fent említett rendelkezésekkel összhangban a bíróság úgy határoz, hogy a kereset elbírálása nem folytatható tovább, és az eljárást a döntéshozatalig felfüggesztve a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé előzetes döntéshozatalra:

- 1) **Alkalmazható-e a 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdése a bizonyítékokhoz való hozzáférés iránti keresetre az említett irányelv 2. cikkének 4. pontja értelmében vett kártérítési kereset benyújtását megelőzően?**

Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén:

- 2) **A 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdéséből eredő, a kár valószínűségére vonatkozó követelmény minden esetben megköveteli-e a felperestől annak bizonyítását, hogy az adott ügyben valószínűbb, hogy a képviselt fogyasztóknak, a jelen ügyben a Portugáliában lakóhellyel rendelkező fogyasztóknak kárt okoztak, mint az ellenkezője?**

- 3) **A nemzeti bíróságok a 2014. november 26-i 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében a kár**

valószínűségének kritériumát alapozhatják-e kizárólag az illetékes versenyhatóság által hozott határozat meglétére? Konkrétan hogyan befolyásolja ezt az elemzést az a tény, hogy olyan vitarendezési eljárás keretében hozott határozatról van szó, amely az uniós versenyjogba ütköző, cél általi vertikális jogsértésre vonatkozik?

[omissis]

Lisszabon, 2024. március 4. [eljárás]

MUNKADOKUMENTUM